

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 22C/250/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212228097
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7212228097.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.9.2012 žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Košice II, pretože tento nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom - povinným: D. a rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom majetkovej škody sumu 175,- eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 110,64 eur a nahradiť trovy konania, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním postupom podľa ust. § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) zmenu exekútora. Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere dlžníkom D.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie, súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo EX 6874/2011. V exekučnom konaní vedenom podľa ust. § 44 Exekučného poriadku je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Žalobca sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 20.1.2011 o zmene súdneho exekútora.

Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, vyčíslenú v žalovanej výške. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a je stanovená vo výške hmotnej škody na základe paušalizácie

reálnych vecných nákladov. Náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatňuje za nesprávny úradný postup Okresného súdu Košice II, ktorý podľa názoru žalobcu, v dôsledku jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní, zasiahol do výkonu majetkových práv žalobcu. Žalobca postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný do podania tejto žaloby na žiadosť nereagoval pozitívne.

Okresný súd Košice II uznesením č. 22C/246/2012-9 zo dňa 9.10.2012 konania vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn.: 22C/246/2012, 22C/247/2012, 22C/250/2012, 22C/259/2012, 22C/267/2012 spojil na spoločné konanie vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 22C/246/2012 (č.l. 9).

Okresný súd Košice II uznesením č. 22C/246/2012-50 zo dňa 14.2.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.4.2014 každú z vecí, ktorá bola spojená na spoločné konanie vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 22C/246/2012, vylúčil na samostatné konania vedené pod sp. zn. 22C/246/2012, 22C/247/2012, 22C/250/2012, 22C/259/2012, 22C/267/2012 (č.l. 16).

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 28.1.2013 (č.l. 23 spisu Okresného súdu Košice II, č. 22C/250/2012), v ktorom uviedol, že žaloba žalobcu je zmätočná, keď žalobca neuviedol spisovú značku príslušného exekučného konania, ktoré je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody, čím žalobca prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Zo žaloby nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu. Žalobca neuvádza z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Jednak žalobca namieta „nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov.

Čo sa týka tvrdených prietahov v konaní, žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, teda že využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Žalovaná má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Z ust. § 15 a 16 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. Žalovaná poukázala na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 jej boli doručené dňa 23.4.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobné návrhy, ktoré boli spojené do tohto konania boli okresnému súdu doručené už dňa 27.9.2012 je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 - mesačnej lehoty, ale skôr a žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zároveň žalovaná informovala súd, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu resp. uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy, resp. ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolveniou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik majetkovej ujmy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať jeho nárok na náhradu škody. Ministerstvo spravodlivosti ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. , preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu nerozhodnutím o návrhu na zmenu

súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu exekútora. Pripustil, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takého návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne postúpil exekučný spis novému exekútorovi. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu na zmenu exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým je sťažnosť predsedovi súdu pre porušovanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa zákona o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu a nevyhnutnosť vykonať pred resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie a vyčíslenie trov pôvodným exekútorom, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora), nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup.

Žalobca k existencii prieťahov v konaní uviedol, že v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie prieťahov v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania a teda žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti za prieťahy podľa § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch.

K materiálnej škode žalovaný uviedol, že žalobca sa vo svojich žalobách domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody v paušálnej sume 175,- eur. Podľa ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa citovaného zákona je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovanej žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a žalovaná má za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň žalovaná zastáva názor, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani zmenšenie majetku poškodeného ani za ušlý majetkový prospech a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

K nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že žalobca sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 663,88 eur (čiastka, ktorú v niektorých nálezoch Ústavný súd SR priznal za prieťahy na rok) podľa toho ako dlho trvalo domnelé omeškanie, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a bude kompenzovať porušenie práva na súdnu ochranu. Žalovaný poukázal na to, že žalobca vychádzal z viacerých náleзов Ústavného súdu SR a v súvislosti s tým na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, pričom každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy je nesprávna úvaha. Žalobca sťažnosť na Ústavnom súde SR nevyužil, preto je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných náleзов Ústavného súdu a navyše, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Žalobca zároveň opomenul, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žaloby nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Z ust. § 5 ods. 1 a § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa tohto zákona je nevyhnutné, okrem existencie nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia, vzniku škody, či nemajetkovej ujmy preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Pričom v danom prípade nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že nerozhodol v zákonom ustanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Žalovaný má za to, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol si zavinil sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä, je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. považuje žalovaný žalobu za právne neopodstatnenú a navrhol, aby Okresný súd Košice II žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný si uplatnil náhradu trov konania.

Na pojednávanie nariadené na 7.4.2016 boli riadne a včas predvolaní žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaný. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu 30.3.2016 požiadal o uvedenie tzv. jeho značky, uvedenej na prvej strane žaloby, nakoľko bez znalosti tzv. jeho značky nie je možné určiť, akej veci sa nariadené pojednávanie týka (č.l. 45). Súd žalobcovi informáciu o tzv. jeho značke oznámil na e-mailovú adresu dňa 30.3.2016 (č.l. 48). Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 5.4.2016 ospravedlnil právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní a zároveň požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nemohli pripraviť na pojednávanie, nakoľko im nebola oznámená ich značka, identifikujúca konkrétny žalobný návrh. (č.l. 51).

Súd elektronickým podaním zo dňa 6.4.2016 oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosti o zrušenie pojednávania nevyhovuje, keďže spisová značka identifikujúca žalobu bola žalobcovi včas oznámená (mailom dňa 30.3.2016).

Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 4.4.2016 a o odročenie pojednávania nežiadal.

Na základe uvedených skutočností v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 39Er/392/2005 súd zistil, že dňa 9.3.2005 žalobca doručil súdnemu exekútorovi Bc. Karolovi Mihalovi návrh žalobcu ako oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnému: D. H., nar. X.X.XXXX, bytom v Y., B. XXX/X na základe exekučného titulu - Notárskej zápisnice uloženej v Zbierke listín pod číslom N4499/2004, NZ80559/2004, ktorú vyhotovil notár JUDr. Jarmila Kováčová so sídlom v Bratislave, dňa 6.11.2004 na vymoženie istiny vo výške 18.075,- Sk s príslušenstvom, ktoré príslušenstvo pozostáva z úrokov z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 14.400,- Sk od 7.7.2004 do zaplatenia (č.l. 2).

Súdny exekútor Ing. Bc. Karol Mihal dňa 18.3.2005 doručil tunajšiemu súdu Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. (súdneho exekútora) EX 606/05 vo veci oprávneného - žalobcu proti povinnému: D. H., pre vymoženie 14.400,- Sk istiny s príslušenstvom (č.l. 1).

Okresný súd Košice II vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 11.4.2005 (č.l. 9).

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 22.11.2010 navrhol zmenu exekútora, ktoré podanie bolo dňa 9.12.2010 odoslané súdnemu exekútorovi Ing. Bc. Karolovi Mihalovi (č.l. 10).

Pôvodný exekútor v podaní doručenom súdu dňa 28.12.2010 uviedol, že so zmenou exekútora súhlasí, neuplatnil si trovy exekúcie a vrátil exekučný spis (č.l. 12).

Okresný súd Košice II ako exekučný súd uznesením č. k. 39Er/392/2005-13 zo dňa 20.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2011, vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora (č.l. 13).

Podľa ust. § 44 ods. 8 a 9 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Z vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že žalobca sa písomne obrátil na žalovaného ako na príslušný orgán so svojim nárokom na náhradu škody. Žalovaný ním uplatňovaný nárok na náhradu škody neuspokojil a preto sa žalobca obrátil so svojim návrhom na súd.

K žalobcom namietanému nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Košice II ako exekučného súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn.: 39Er/395/2005 súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania (z obsahu spisu 39Er/395/2005) jednoznačne vyplýva, že exekučný súd konal priebežne, vo veci rozhodol uznesením zo dňa 20.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2011, ktorým vyhovel žiadosti žalobcu o zmenu súdneho exekútora a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie v predmetnej veci uznesením zo dňa 20.1.2011 po doručení exekučného spisu pôvodným súdnym exekútorom (dňa 28.12.2010), preto nie je preukázané, že by Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 39Er/392/2005 nesprávne úradne postupoval, čo je predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Navyiac, v danom prípade z exekučného spisu vyplýva, že žalobca nepodal sťažnosť na prietahy v konaní, keďže zjavne v danom prípade ani na to nebol dôvod. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z., preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. na základe zásady úspechu. Odporca mal vo veci plný úspech, avšak v súvislosti s týmto konaním si trovy konania v lehote 3 dní nevyšiel a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu akékoľvek trovy vznikli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môžu účastníci konania podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.